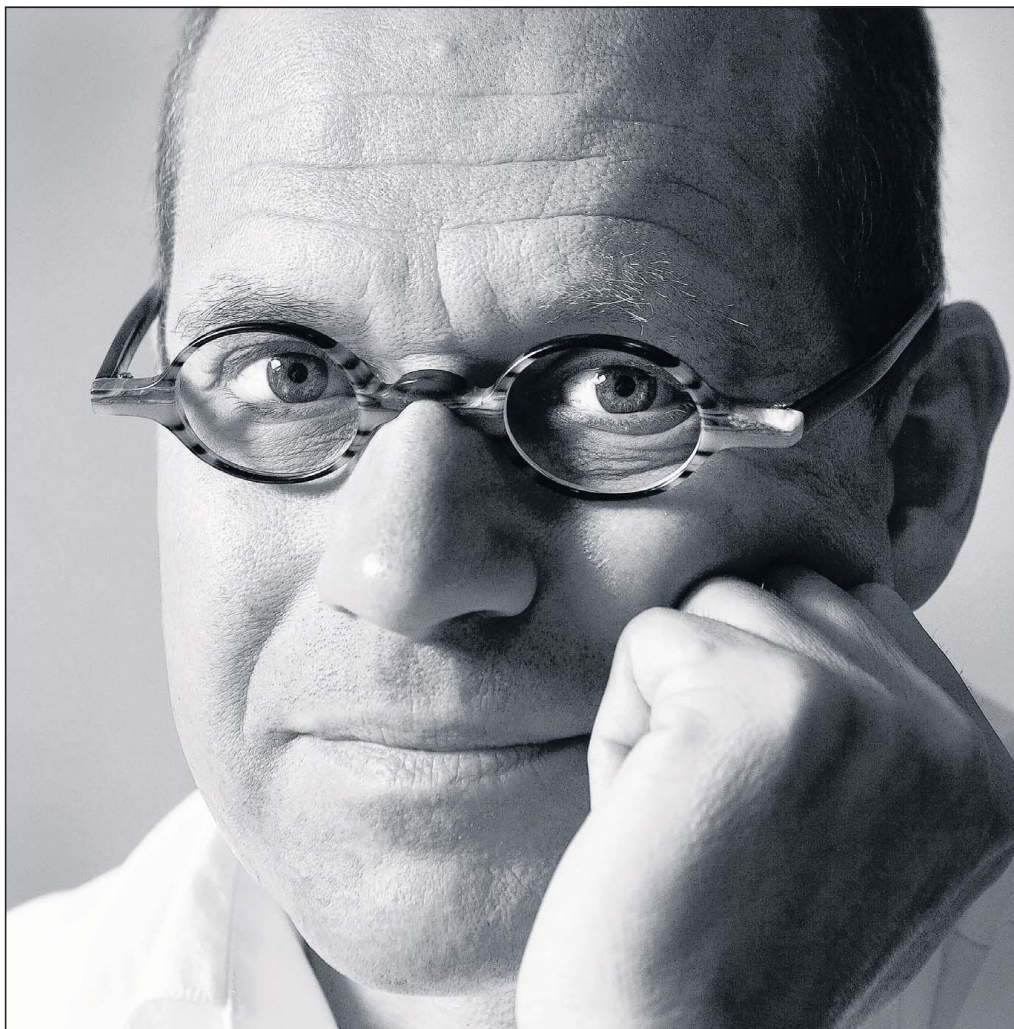

UITGELICHT

Meervoudig Nederlands kampioen marathonlopen Cor Lambregts (53) uit Swalmen nam in 1984 deel aan de Olympische Spelen. Naast zijn sportcarrière studeerde hij bouwkunde en was hij werkzaam bij architectenbureaus. Nu is hij projectontwikkelaar.

door Hans Straus foto Jeroen Kuit

Cor Lambregts: „Ik heb me tijdens mijn sportieve carrière het meest als mens ontwikkeld.” t

Gevormd op loopschoenen

Op zijn website en visitekaartje verwijst de voormalige topatleet Cor Lambregts nog altijd naar zijn actieve sportcarrière. Dat is geen misplaatste nostalgie, maar doelbewuste marketing. „Ik ben trots op wat ik heb bereikt als atleet. Zo'n sportverleden zegt iets over het karakter van een persoon. Over zijn doorzettingsvermogen. Niet iedereen heeft aan de Olympische Spelen meegedaan. Ik wil me onderscheiden in presentatie. Zo'n kaartje wordt anders maar gewoon weggestopt, nu heb je meteen iets om over te praten. Wist je dat het in Azië als beledigend wordt ervaren als je een visitekaartje zomaar in je zak stopt? Je wordt geacht het uitgebreid te bestuderen.”

Lambregts zegt in zijn werk veel aan zijn sportachtergrond te hebben gehad. De laatste tijd vooral ook aan zijn doorzettingsvermogen, omdat hij in een slechte tijd als onafhankelijk projectontwikkelaar is begonnen. Toen hij werd gevraagd door Taken Advies- en ingenieursbureau om commercieel manager te worden hoefde hij dan ook niet lang na te denken. „Sinds afgelopen zomer werk ik zo'n 20 uur voor Taken. Ik moet opdrachten binnenhalen. Dat valt ondanks de economische dip best mee, omdat Taken zich niet met vastgoed bezighoudt, maar met bijvoorbeeld landschapsarchitectuur. Wij werken veel voor de overheid en doen milieu-onderzoek of adviseren bij de aanleg van wegen.”

Heeft het imposante sportverleden nog altijd invloed? „Niet wanneer gesprekken vakinhoudelijk zijn en de technische kant opgaan. Dat je een leuke of bekende persoon bent, telt bij de een wel mee, bij de ander niet. Maar iemand iets gunnen, blijft persoonsgebonden. Als iemand zich bij de gunning van een opdracht geconfronteerd ziet met gelijkwaardige aanbieders kan de gunfactor een doorslaggevende rol spelen.”

Lambregts was onder andere in dienst bij Ruijters Vastgoed, Bouwbedrijf Jongen en Muermans. Als projectontwikkelaar bij die bedrijven mocht hij sturing geven aan Roermondse projecten als het verbouwen van het Groot Seminarie, de Karthuis in de Bethlehemstraat, De Lom-

bardije van woningstichting Domus, de Soleatoren en het woningbouwplan aan de Bosstraat in Swalmen. Toch koos Lambregts er uiteindelijk voor om de loondienst vaarwel te zeggen. Niet alleen omdat hij soms ongeduldig kan zijn en sneller promotie wilde maken dan zijn bazen voor ogen stond, maar vooral om zijn eigen ideeën te kunnen uitwerken. Met zijn projectbureau Cum Laude Projects wil Lambregts in Asenray een opvallend bouwplan van de grond krijgen. Wonen met paarden heet het en het behelst een woningbouwplan rondom een accommodatie voor paarden in landelijke bouwstijl.

„Er is markt voor het project, maar nieuwbouw is tricky momenteel. Mensen zijn heel voorzichtig met het nemen van risico en banken zijn terughoudend met kredietverstrekking.”

Lambregts had niets met paarden, maar kwam in aanraking met de ruitersport door zijn jongste zoon Pim (15). Die is fanatiek springruiter en heeft met zijn pony meegedaan aan het Limburgs kampioenschap. „Omdat we een pony voor hem hebben gekocht en ik Pim naar wedstrijden moet rijden, raak je daar als vader emotioneel bij betrokken. We zijn bijna dagelijks in de weer met de pony.” Oudste zoon Stijn (18) speelde hockey, maar is gestopt in verband met zijn studie gezondheidswetenschappen in Maastricht. Ook Stijn kon op de belangstelling rekenen van pa Lambregts. „Toen ze heel klein waren, hebben ze op atletiek gezeten. Ze moesten toen lopen, springen enwerpen. Specialiseren mocht niet. Terwijl de loopnummers nu juist in zijn. Daar moet je op inspelen! Maar ik maak me daar niet druk om.”

Zijn wat geagiteerde spreekstijl getuigt van het tegendeel van die laatste opmerking, maar goed. Het bloed kruipt waar het niet gaan kan. Doet Lambregts zelf nog aan atletiek? „Ik loop nog altijd graag in de natuur. Ik heb veel energie gestoken in een bijeenkomst met oud-atleten van mijn periode. Die heb ik zelf opgezocht. Nu mijn kinderen ouder worden, denk ik vaak terug aan mijn eigen jeugd. Ik heb me tijdens mijn sportieve carrière het meest als mens ontwikkeld. Misschien moet je ouder dan 50 jaar zijn om dat te beseffen.”